

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

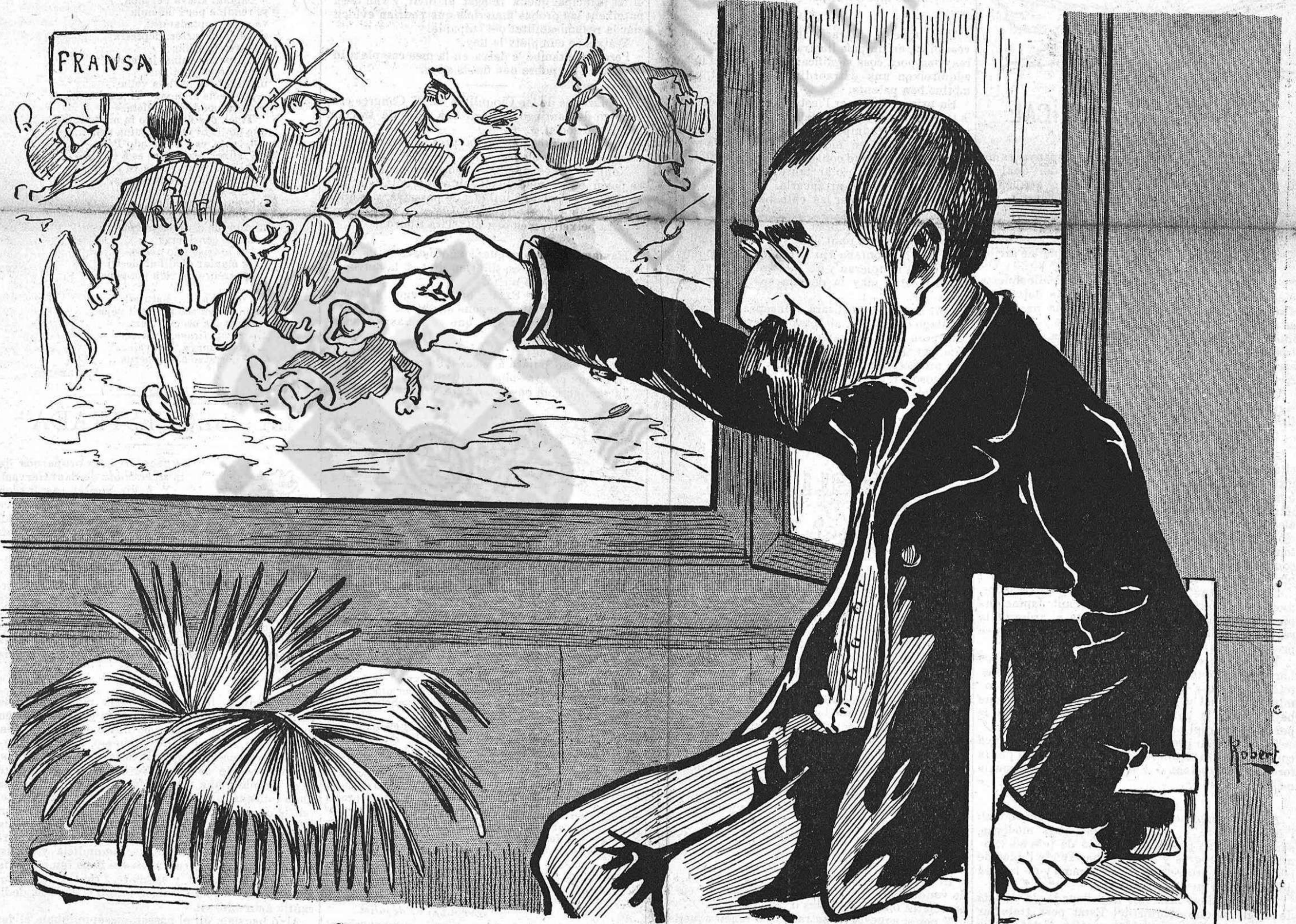
CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

Mirant á la casa del vehí

CANALEJAS:—¿Veyeu? Un dissapte aixís es lo que jo voldria fer á Espanya.

LA SENMANA DE DIJOURS A DIJOURS

El govern francès no recula. S'ha proposat que las lleys dictadas per l'Assamblea Nacional no siguin lletra morta, y á pesar de las epilèpticas contorsions de quatre ve-

llas reaccionarias que, alentadas per uns quants bu-llangueros d'ofici, xisclan y lladran sense tó ni só, las lleys van cumplintse y l'expulsió de las ordres y congregacions facciosas está realisantse ab la major facilitat.

¡Bé 'n fan de cabriolas els pobres absolutistas francesos pera veure si logran interessar al país en la seva causa!

Invocacions á la llibertat, qu'ells voldrían veure

trepitjada; protestas d'amor al progrés, qu'ells desitjarian lligar al carro de l'Esglesia; himnes als drets del home, qu'ells son els primers en violar y desconeixer... A tot han acudit, á tot han apelat ab l'esperansa, si no d'atraure's al país, de provocar una reacció ó de promoure un desordre que marejés una mica al govern de Mr. Combes.

Pero tot resulta inútil. El dilema del ministeri francès davant de las or-

dres y congregacions religioses es molt clar y no té volta de fulla.

—¿Voleu quedarvos aquí? Acateu la ley, reconeixen-la, y accepteu totes las sevas conseqüencias. ¿No la voleu acatar? Donchs, fora de Fransa.

Y fa molt bé. Aixís se governa. En una nació ben constituïda, avans que tot y sobre tot ha d'haverhi la ley.

Els que 's negan á cumplirla son indignes de viu-

Robert

Revista de la senmana

—¡Secuestradas, secuestradas!... Aixó es lo que á nosaltres ens convé. Aixís el públich s' olvida del padre Román.

«¡Aquí da fin el Congreso! ¡Perdonad sus muchas planchas!»

—Bueno. Lo del Transvaal ja está acabat. A veure ara aquí, pels vols del Estret, si hi ha mane- ra de fer alguna cosa.

—¿Me treuhen de Fransa?... ¡Cap á Espanya faltan corbs!

¡Infelís Sant Sebastián! ¡Ja no mes aixó 't faltava!

¿Lo de Murcia? ¡Pica, pica! Com mes va, mes s' embolica.

—¡Y donchs, Carlitos! ¿Qué fa? ¿Que no s' aixeca? —No: no hi tingut temps de posarme d' acort ab cap bolsista.

—¡Trenta graus á l' ombra!... ¡Trenta graus!... Ja n' hi hauria per fer contents á una pila de mili- tares.

voquin la religió sense practicarla y que parlin con- tinuament de Deu, sens perjudici de passársel per... qualsevol puesto sempre que ho creuhen convenient y, sobre tot, beneficiós.

En un dels últims consells de ministres en Moret estava empenyat en que 'n Romanones deixés la cartera de ministre de Instrucció pública, passant á ocupar la direcció del Banch d' Espanya.

Ab aquesta feta han quedat al descobert las tenden- cias de 'n Moret, sempre propicias á las preten- sions dels clericals.

En Romanones no es cap revolucionari; pero á causa de certas midas que ha pres en materia d' en- senyansa, 'ls clericals li tenen una tirria espantosa, y en Moret se feya intérprete dels seus desitjos, tra- yentlo d' entremitj.

A tal punt ha arribat el lliberalisme del antich secretari de las conferencias de Sant Vicents de Paul.

L' alcalde de Santiago de Galicia va colocar en la fatxada de la casa del Ajuntament, el retrato del Papa rodejat de llum eléctrica.

Els congressistas de Santiago van acabar la seva tasca ab un gran ápat de despedida.

El sostre de San Joan de Letrán (Roma) amenas- sa ruina, lo qual té molt desconolat al Papa.

Si tant estima aquell sostre artístich, sembla que lo primer que li tocaria fer, fora procedir inmedia- tament á la seva restauració, que medis pecuniaris no n' hi faltan.

Donchs, no senyors: lo primer que se li ha acudit es promoure una suscripció pública, que si raja, com esperan els de Roma, n' hi haurá per la repa- ració del sostre, y encare sobrará una cantitat con- siderable.

Un tal Pare Vicent, que pertany als cataus jesú- tichs, va recorrent els pobles del Maestrat, predicant contra las societats obreras.

Després de lo qual aixó, encare que molt escan- dalós, no té res d' extrany.

Als polítichs jo 'ls comparo á alguns metjes que conech: quan curan el malalt, cobran, y quan el matan, també.

—Aquest nen fa ja algun temps que no sé com revifar-lo: está groch, magre, tristot...

A Frausa están fent dissapte, á Italia están fent neteja, á Espanya... ja ni cal dirho, á Espanya estém fent el bestia.

Diu qu' en Weyler marxa avuy á fer firmar vuyt decrets.

A Ávila hi corran víboras, á Andalusía tarántulas, á Ciutat Real llagostas...

Y veient que no porta un céntim á sobre, diu deixantlo: —Dispensi, m' hi descuidat de posarme diners á la butxaca.

—No hi fa res— replica l' encarregat del kiosko— ja se 'l pot endur: el pagaré demá.

Un trinxeiraire detura á un senyor que passa per la Rambla.

En un kiosko, un parroquí pren un número de LA CAMPANA.

Y veient que no porta un céntim á sobre, diu deixantlo: —Dispensi, m' hi descuidat de posarme diners á la butxaca.

—No hi fa res— replica l' encarregat del kiosko— ja se 'l pot endur: el pagaré demá.

Un trinxeiraire detura á un senyor que passa per la Rambla.

Un trinxeiraire detura á un senyor que passa per la Rambla.

—Dispensi: ¿tindria un misto? —No, noy: no 'n tinch.

—Donchs tindria cinch céntims pera comprarne una capsa?

—Y donchs, Carlitos! ¿Qué fa? ¿Que no s' aixeca? —No: no hi tingut temps de posarme d' acort ab cap bolsista.

—Dispensi: ¿tindria un misto? —No, noy: no 'n tinch.

—Donchs tindria cinch céntims pera comprarne una capsa?

—Y donchs, Carlitos! ¿Qué fa? ¿Que no s' aixeca? —No: no hi tingut temps de posarme d' acort ab cap bolsista.

—Dispensi: ¿tindria un misto? —No, noy: no 'n tinch.

—Donchs tindria cinch céntims pera comprarne una capsa?

—Y donchs, Carlitos! ¿Qué fa? ¿Que no s' aixeca? —No: no hi tingut temps de posarme d' acort ab cap bolsista.

—Dispensi: ¿tindria un misto? —No, noy: no 'n tinch.

—Donchs tindria cinch céntims pera comprarne una capsa?

—Y donchs, Carlitos! ¿Qué fa? ¿Que no s' aixeca? —No: no hi tingut temps de posarme d' acort ab cap bolsista.

—Dispensi: ¿tindria un misto? —No, noy: no 'n tinch.

—Donchs tindria cinch céntims pera comprarne una capsa?

CORRESPONDENCIA

Caballers: Un passarell, J. Marqués, A. Serra, No Nyaulan, Zebetaces, F. Joanet. Un noy de 7 anys, A. R. C., S. T. C., Ll. F., J. T. y R., Un ex-actor, R. Puigdoménech, A. Serra, M. Ll., Martí Torrent, Pauhet Font y Maximiano Cairó: Paciència, caballers.

Caballers: Rataflautas, Joanet Forcadell, Amich de 'n Pota, Pota, Miquel Pous, J. Farrés Gairalt, Tomaset, Antoni Feliu, Joan Ligamint, Joan Bebé y Enrich M. Gener: Molt bé, caballers.

Caballers: F. C. P., P. T., A. Ll., Ll. G. S., B. R., J. N. de M., A. de M., J. P. C., S. G., R. D. P., A. R. Ll., J. G. y A. y B. M. y B.: Rebutis els originals destinats al Almanach, y tantas merceds.

Caballer: S. R.: El sabi del calaix está molt atrafegat ara acabant d' enllestir el libre Ciencias y Paciencias, que 's vendrá á can López al preu d' una pesseta. Cóm- pril quan surti, y allí trobará contestada la pregunta.

L. Tonsu: La forma destrueix el pensament, qu' es bo- nich.—Oriola Ribas: Simpática colabrador, vosté es molt amable.—Pepet del C.: Está bé, y gracias. Aquella targeteta ¿sab? vam enviarla al director qu' es ¡dixós ell! á estiuhejar.—Xech de Llansó: Amigu, aixó son fi- gas d' altre paner. Veurém de complaure'l.—Joseph Fi- gueras: Qui tot ho vol tot ho pert.—Felix Cantimpló: Está molt bé y 's publicarà. ¿Té inconvenient en enviarnos nota del seu domicili?—M. Solá Vidal: Es extrema- dament mansa.—J. Llansó: Aixó es un atentat que no hauria de quedar impune.—J. Soler: ¿Hont va ab aixó tan defectuos?—Q. Malleu: Gracias. Vosté es molt tra- ballador. Traslado lo que 'm diu al encarregat de donar curs al article de referencia.—Paul-El T' imitació esta- ria regular si no fossin las incorreccions.—Saragata: Ho tenim en cartera. No sabem quan n' exirà...—August Bartrina: Vosté s' havia de dir Coca y Ponsém, senyor poeta de Canprosa...—G. Díez M.: Ja está bé, ja; pero no ho está prou.—P. del C.: Podria arreglarla perfecta- ment cambiant els aguts centrals de la quarta estrofa per altres consonants graves y fent aconsonantar els fi- nals de cada parell d' estrofes ab distinta asonancia.—J. Costa y Pomés: Rebut el seu envió y conservé' hi ben bó.—I. Ravalez: El género es transtoxat; pero está ben feteta y ¿qui sab?—Pep de la G.: Aixó es un intent de poesia y res més.—A. de P. y B.: Y aixó ni á intent ar- riba.—A. Cassi de L.: Els pensaments que 'ns envia son de la banda del magre.—Joseph Reverter: ¡No te tires... Reverter!—Catalanista: Si es de la Perdida, ja li dich desd' ara que no vá; ara, si es de la Patim... veurém.

ENDEVINALLAS

XARADA Lectors, en dos cops de ploma, ara 'ls faré una xarada, que si per cas no 'ls agrada poden anarsen á Roma.

Es la prima negació, la dos lletra consonant, en tres-inversa, veurán vegetal gustós y bó.

¿No han vist una carbonera qu' es molt negra y asquerosa? Donchs, lectores... no es altra cosa el meu prima-dos-tercera.

M' ha sortit fluixa ¿veritat? Pro vaja, aixó res hi fa; en un minut de rumiá ja ho tenen endavinat.

ACENTÍGRAFO —¿Que tens tot en Deu, xicot? un capellá 'm va preguntá: —¿Y vosté n' ha de tot? al moment vaig contestá.

TRENCA-CLOSCAS I. ANTONET DEL OLI R.

Formar ab aquestas lletras el títul d' un saynete catalá: ANTONI FELIU

ROMBO

1.ª Consonant.—2.ª Peix.—3.ª Poble catalá.—4.ª Ofici.—5.ª y 6.ª Verbs y la 7.ª Consonant.

GEROGLÍFICH

Imprempta de LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8.

ENTRE FALDILLAS Y PANTALONS

Humorada en vers, per C. GUMÁ Preu: DOS rals. — Se ven á tot arreu

Imprempta de LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8. Tinta Ch. Lorilleuz y C.ª